

переліком клінічних даних різних інфекційних хвороб, а і невідкладні стани інфектології.

При проведенні практичного заняття на початку проводиться тестування для визначення вихідного рівня знань студентів. Після чого в співбесіді зафіксовані викладачем неправильні відповіді детально обговорюються. Проведення тільки тестування з окремих тем не дає можливості виявити основне – вміння клінічно мислити. У зв'язку з чим обов'язковим є проведення курсації хворих, як тематичних так і в плані диференційної діагностики з акцентуацією уваги студентів на навідні, опорні та вирішальні симптоми, вирішення ситуаційних задач з обґрунтуванням діагнозу, складанням плану обстеження і лікування даного хворого.

В кінці заняття оголошується ступінь засвоєння матеріалу і кількість набраних балів кожним студентом.

РЕЗУЛЬТАТИ АНАЛІЗУ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ В МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ЗАЛЕЖНО ВІД ФАКУЛЬТЕТУ

Т.М. Вороняк, М.Н. Гарас, С.І. Прунчак

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Відомо, що процес навчання у ВНЗі завжди є багатофакторним і залежить від впливу багатьох чинників: вихідного рівня підготовки студента, його мотивації до навчання, активної самостійної підготовки тощо. Однак, оцінюючи ефективність навчання та успішність студента оволодіння професією, слід визнати, що певну роль відіграє форма навчання і факультет закладу.

Мета роботи – провести аналіз результатів успішності навчання в медичному університеті та даних складання іспиту „Крок-2” для виявлення найвпливовіших чинників ефективності оволодіння професією впродовж навчання.

Проаналізовано результати успішності протягом всього навчання 997 випускників різних факультетів Буковинського державного медичного університету. До аналізу включені поточна успішність на кафедрі педіатрії та дитячих інфекційних хвороб і результати написання ТЛІ „Крок-2”. Серед випускників, що увійшли до аналізу, 31,5% (314 студентів) становили випускники медичного факультету №1 (бюджетна форма навчання), 46% (459 осіб) – студенти медичного факультету №2 (контрактні умови навчання) і 22,5% (224 особи) – студенти педіатричного факультету (медичний факультет №3, змішана форма навчання).

Аналіз навчання студентів 5 курсу показав, що на шпитальній педіатрії найвищу успішність мали студенти 1 факультету (середній бал 1 факультету становив $4,0 \pm 0,05$ бала, на 2 факультеті $3,6 \pm 0,04$ бала і на педіатричному – $3,7 \pm 0,06$ бала, $p < 0,05$). Результати складання «Крок-2» когортою студентів, що включені в аналіз, свідчили про те, що середній відсоток вірних відповідей на педіатричні запитання виявився найбільшим у педіатричного факультету

(77,1% проти середніх показників 1 та 2 факультетів 73,8% і 69,3%, $p < 0,05$). Профіцями кореляційний аналіз, ми виявили, що найміцніші зв'язки з результатами написання «Крок-2» мали оцінки з вузьких циклів на шпитальній педіатрії ($R=0,4$, $p < 0,0001$), оцінки за курсові роботи ($R=0,4$, $p < 0,0001$) і кількість пропущених лекцій впродовж 5-го курсу ($R=-0,4$, $p < 0,01$). При багатофакторному аналізі даних «Кроку-2» у загальній когорті студентів встановлено, що вірогідно посилювальними його компонентами є результати успішності вивчення педіатрії на 5 курсі, результати атестаційних оцінок та факультет навчання.

Проведений регресійний аналіз дозволив створити модель результатів «Кроку-2», у якій коефіцієнт множинної кореляції (R) дорівнював 0,4, а коефіцієнт детермінації (R^2) - 0,1, критерій значущості (F) склав 9,6, $p < 0,0000$, тобто така модель статистично повно і вірогідно створює заданий математичний образ, а найвагомішими компонентами були: результати іспиту з педіатрії на 5 курсі ($t=5,7$, $p < 0,001$), факультет навчання ($t=4,4$, $p < 0,001$), а також кількість пропущених лекцій впродовж 5 курсу ($t=-4$, $p < 0,001$).

Висновки. 1). Факультет і форма навчання студентів певним чином впливають на результати написання ТЛІ «Крок-2». 2). На результати написання «Крок-2» впливають показники успішності навчання на 5 курсі, що вимагає підвищення мотивації до підготовки до «Кроку-2» вже з 4-5 курсів.

МЕДИЧНА СТАТИСТИКА В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ТА НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ

П.М. Григорішин, Л.М. Шинкура, О.В. Гуцул

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Для успішного використання медико-біологічної інформації лікарям, фармацевтам, науковцям необхідно оволодіти статистичною методологією, тобто знати основні методи і прийоми вивчення масових даних, їх збору, обробки та аналізу, розуміти, як отримані ті або інші вихідні дані, яка їхня природа, наскільки вони повні і достовірні, вміти узагальнювати їх і оформляти у вигляді діаграм, таблиць і графіків, вміти використовувати різні статистичні методи при вирішенні конкретних завдань аналізу даних у сфері своєї професійної діяльності.

Медична діагностика та лікування базується на аналізі первинних числових даних і вимагає статистичної обробки методами великих масивів для встановлення об'єктивних закономірностей як у нормі, так і в патології. За допомогою статистичних методів можна обґрунтувати і перевірити теоретичні гіпотези.

Теорія статистики – наука, що розробляє поняття і категорії статистики, методи збору, відбору, обробки, узагальнення та аналізу даних, що характеризують процеси в організмі людини, а також методи аналізу взаємозв'язків і закономірностей розвитку структур та органів, дозволяє відновити, поповнити і скоригувати існуючі оцінки, представити досліджувані